

om sedda tüttart ütte laiwa päle pandnu ja käffnu, et ta pididi eesti kawwedan hennese ütte kottust ello: asfemes otõma. Suur torm aije laiwa Harjoma randa nink kottus olnu täl ni mele pärra, et ta nõw wus om wõtnu, sinna jäda nink ommast warrans dusefi lina asfutada, mes Tanilinas kutsutu. 1310 ajastajal saiwa kõrge müri lina ümber tettus, mes osast parhilla weel saidwa.

Ent nüüd lälkem eddimält sure turro päält kitsa ulitsa kaut Toompä mäele. Siin Toompä mäel omma ne majja, kun Tallina kubbernemango üllemba nink suremba asja sawa toimetetus nink linnitetus. Siin ellap Loosimajjan kubberner, Koigo herra welli, kelle mõisan sa wist mõdaminnen jubba immes: telemisega ollet tähhelepandnu mitmasuggust kunstiko krawe läsiwega, illofid nurmi, wõderast nurme-wilja, tõistfuggustid põlloriistu, kui meil prugitawa omma, nink muid nisuggust. Toompä mäel om ka mõisni: kuide majja (Ritterhaus), kun eggal ajastajal ütõfõrd Tallina ma mõisniko kottotullewa nõuwo pid: dama. Toompä mäel ellap ka kommandant, se om lige lina soldatide nink wallide üllempälik. Toompä mäel om ka wanna Tomi ferrif, mes 615 ajastaja eest üllestetti. Kül ta om paar kõrda sanu tulle läbbi rikkotus, ent eggafõrd jälle parrandetus. Wast ferrif om just wallal, sif lälkem sifse nink kaegem neid nifkerduid nink malituid ehtid, mes kirriwan riddan müritulpe nink sainu mõda omma üllespantu. Mes na kül peasse tähhendamana? Eggal mõisniko seltfil om omma seltfitäht, mes ka pitsati sifse kai wetas ehl tõllausse päle malitas wai herberi usse päle pantas, kui olles sääl neide nimmi päle kirjutetu. Tallina ma mõisniko omma sif lastnu neid tähti puust nifkerdada nink malida nink omma neid Tomi ferrifun üllespandnu tähhes, et neide seltfi luliikmisil õigus om, arwalikult mõisniko foggodusse kottotulla

nõuwo piddama. Sääl wõit sa sif nätta mitmas fuggust kuffo, ni kui ütte mälke, nink mäe pääl hõbbe: täht nink al rossi: silli. Se om Errastwere paroni seltfitäht, kelle seltfist mõnne ka Tallina maal ellawa nink mõisid piddawa, ni kui Moistwere, kust sa ollet mõdasõitnu, nink paljo muid mõisi. Tõise pildi pääl näet sa ütte oija malitu ollewat, nink oija sifsen nelli hõbbe: kalla, se om Linamäe mõisa herra seltfi: täht, nink weel muid paljo.

Toompä mäelt läme jälle õkwa teed alla lina pole nink kõnnime Pitka ulitsat mõda, mes eggas: mees sulle ka saap jubhatama, kui ma eest ihholikult jo kõrwale ei wõi käwwa. Sääl om Pühhawaimo: ferrif. Rae, armas sõbber, se om Karahwa ferrif. Ei ta kül olle illofamb ferrif linan, ent temma sifsen jaetas figeparrembat hääd nink warrandust nisamma häste, kui uhkembin ferrifun, — sest sääl kulutetas ka seddasamma selget Jummalä sõnna. Se kallis Jummalä sõnna rõemuustap sääl so welliste sõamid kurbal ajjal, linnitap nõrkusen, täüdap neid allan: dusega, mes Jõsanda melepärrast, se kõrkile wasta panney ent waddalile armo näüdap. Ta ferrif om pälegi figewannemb ferrif Tallina linan, sest ta om ennamb kui 620 ajastaja eest üllestettu. Nõwwa sääl, kun ferrifohoitja kül peas ellama, lasse hennese usse wallale tetta, lamme altri ette põlwile mahha nink palle sääl paat sadda werõta ommatsist kawwen suurt Jõsandat, et ta ommast efsalikust armust tabhas sinno ja so ommatsid õnnistada nink paimen: dada ihho nink henge polest, nink üttele sif rõemsa uesuga Amen. Sis kule ka, mes ferrifohoitja sulle juttustap õrrildest, — kuis Ma foggodus 10 ajastaja eest rõemfaste neide soetamise päle andid kottopand. Örrildesteggia Normannu om neid walmistanu nink nüüd ne õrrila saatwa kauni häältega ferrifoliste laulo: palwid.

Lälkem nüüd pikast ulitsast laija ulitsade, mes om ligeillusamb lina ulits. Üstikem sääl ulitsat mõda